

مطالعه هیستوپاتولوژیک کبد ماهی کفشک گرد (*Euryglossa orientalis*) در آب‌های ساحلی شمال خلیج فارس

- آزاده عتباتی*: گروه‌زیست‌شناسی دریا، دانشکده علوم دریایی، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، صندوق پستی: ۶۶۹
- احمد سواری: گروه‌زیست‌شناسی دریا، دانشکده علوم دریایی، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، صندوق پستی: ۶۶۹
- عبدالعلی موحدی‌فیما: گروه‌زیست‌شناسی دریا، دانشکده علوم دریایی، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، صندوق پستی: ۶۶۹
- رحیم عبدی: گروه‌زیست‌شناسی دریا، دانشکده علوم دریایی، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، صندوق پستی: ۶۶۹

تاریخ دریافت: آذر ۱۳۹۲ تاریخ پذیرش: بهمن ۱۳۹۲

چکیده

بررسی‌های هیستوپاتولوژیک کبد در گونه‌های مختلف ماهی به عنوان نشانگر در برنامه‌های نظارت دریایی جهت بررسی اثر بیولوژیکی آلاینده‌ها ثابت شده است. در این پژوهش کبد ماهی کفشک گرد *Euryglossa orientalis* به عنوان نشانگر زیستی انتخاب گردید و در مجموع ۸۰ ماهی در زمستان ۹۰ و تابستان ۹۱ از ایستگاه‌های نمونه‌برداری شامل خور موسی، دیلم، بوشهر، بندرگاه، دیر، بندرکنگ و بندرعباس در آب‌های ساحلی شمال خلیج فارس مورد مطالعه بافت‌شناسی کبد قرار گرفتند. گروه‌بندی آسیب‌های کبدی براساس گروه‌بندی ماهیان پهنه انجام شد. شیوع بالایی از ضایعات کبدی آسیب‌های توکسیکوپاتی اولیه غیرتوپلازی ثبت شد. در مقابل، ضایعات پیش‌توپلاستیک تتها در موارد کمی مشاهده شد و تغییرات توپلاستیک مشاهده نگردید. بررسی‌ها نشان داد که شاخص آسیب بافتی در کبد کفشک ماهی گرد در ایستگاه‌های اسکله نفتی مجیدیه، بوشهر و بندرعباس به طور معنی‌داری از سایر ایستگاه‌ها بیشتر است ($p < 0.05$). نتایج نشان داد که تغییرات مشاهده شده ممکن است اثرات عوامل استرس‌زا زیست‌محیطی از جمله آلاینده‌ها باشد. با توجه به نتایج حاصل از بررسی هیستوپاتولوژی کبد کفشک گرد، این ماهی نشانگر مناسبی جهت ارزیابی سلامت محیط زیست خلیج فارس می‌باشد.

کلمات کلیدی: کفشک ماهی گرد، شمال خلیج فارس، اثرات بیولوژیک آلاینده‌ها

مقدمه

محیط زیست دریایی زیستگاه طیف وسیعی از موجودات زنده، از پروکاریوت‌ها تا مهره‌داران عالی تر می‌باشد. این محیط زیست پهناور اثرات مستقیمی نظری فراهم کردن آب و مواد غذایی، حمل و نقل، فرصت‌های اقتصادی بر زندگی بشر می‌گذارد. در بین اکوسیستم‌های آبی ایران، خلیج فارس شرایط ویژه‌ای دارد. نیمه‌بسته و کم‌عمق بودن خلیج فارس (متوسط عمق ۳۱ متر) و تبخیر بیشتر از بارندگی و ورودی آب‌شیرین به آن، موجب ماندگاری آلاینده‌های وارد به آن می‌شود. از طرفی این اکوسیستم در غنی‌ترین منطقه نفتی جهان واقع شده و در حدود ۶۷ درصد منابع نفتی را دربرگرفته است، بهمین خاطر در معرض انواع گوناگونی از استرس‌هاست. امروزه جهت پایش محیط زیست بهجای استفاده از سنجش‌های شیمیایی از نشانگرهای زیستی استفاده می‌شود. مناطق حساس و در معرض آلودگی نفتی خلیج فارس در نقاط آلوده و پاک خورمومی، بندردیلم، بندربوشهر، بندرعباس و بندرلنگه جهت نمونه‌برداری انتخاب گردیدند.

نمونه‌برداری: این پژوهش در قالب مطالعه محیطی انجام شد. قطعه ماهی به صورت زنده از ۸ منطقه از مناطق حساس و در معرض آلودگی نفتی خلیج فارس در دو فصل زمستان ۹۰ و تابستان ۹۱ از نقاط آلوده و پاک خورمومی (بیجید، اسکله نفتی مجیدیه)، بندر یلم، بندربوشهر و بندرگاه، بندردیلم، بندرلنگه و بندرعباس جهت نمونه‌برداری جمع‌آوری شدند (شکل ۱). ابزار صید ماهی، تراول کف بود. در هر بار نمونه‌برداری ماهیان با استفاده از ۲-فنوکسی اتانول ۰/۱ درصد بی‌هوش و سپس تشریح شدند. برای نمونه‌برداری از کبد ابتدا کیسه صفر را جدا کرده سپس از قسمت میانی کبد مقطع مورد نظر را جدا کرده و با ذکر نام منطقه و شماره هر ماهی، درون ظروف شیشه‌ای درب‌دار مجزا حاوی فیکساتیو بوئن قرار داده شد.

تئیه مقاطع بافتی: نمونه‌ها به‌منظور مطالعه با میکروسکوب نوری بلافصله بعد از بی‌هوشی و تشریح در محلول بوئن تثبیت شده و بعد از ۲۴-۱۲ ساعت با توجه به اندازه نمونه وارد سریال الکل‌ها شده و در نهایت داخل الکل ۷۰ درجه جهت انجام باقیمانده پرسوه به مدت طولانی‌تر نگهداری شدند. سپس سایر مراحل آب‌گیری، شفافسازی و پارافینه‌شدن با استفاده از دستگاه فرآوری بافت (Tissue processor) مدل RX-11Btissue tek rotary، Japan تحت برنامه زمان‌بندی شده در آزمایشگاه تحقیقاتی بافت‌شناسی دانشگاه علوم و فنون دریایی خرم‌شهر صورت گرفت. سپس از قالب‌های پارافینه برش‌هایی با ضخامت ۴/۵ میکرومتر تئیه و با روش هماتوکسیلین-اوزین (H&E) رنگ آمیزی شدند.

در انتهای اسلایدهای بافتی به کمک میکروسکوب نوری مجهز به دوربین چشمی DINO LITE و به کمک نرم‌افزار DINO CAPTURE مورد مطالعه قرار گرفتند.

تعیین شاخص تغییرات هیستوپاتولوژی تعیین شاخص تغییرات هیستوپاتولوژی (Histopathologic alternation index) ارزیابی نتایج تغییرات هیستوپاتولوژیک مشاهده شده در بافت‌های کبد ماهیان براساس جدول ۱ انجام شد و سپس به‌منظور بررسی کمی و آلتیز نتایج پاتولوژیک، براساس شدت به صورت زیر درجه‌بندی انجام شد (۲):

بدون آسیب (۰): کبد در حالت نرمال بود.
آسیب خفیف (۱): در صورتی که کمتر از ۲۵ درصد سلول‌های کبدی درگیر بودند.

نشانگر زیستی انتخاب شده در این پژوهش بافت کبد ماهی کفشک گرد *Euryglossa orientalis* می‌باشد. کفشک ماهیان از جمله مهم‌ترین ماهیان پهن تجاری آب‌های نزدیک سواحل بوده و ماهیان جوان مناطق مصبی را به عنوان نوزادگاه خود انتخاب می‌کنند که عمق آن‌ها کمتر از ۳ متر است (۲۰). این ماهی دارای پراکنده‌گی مطلوب در خلیج فارس بوده و بر اساس مطالعات سیستماتیک یاسمی و همکاران (۱۳۸۶) در محدوده آب‌های ساحلی ایران در خلیج فارس در تمام مناطق انتخاب شده وجود دارد و از طرف دیگر از رسوبات گلی تغذیه می‌کنند و نشانگر مناسبی جهت اثرات آلاینده می‌باشد. با توجه به زیستگاه این ماهیان و همچنین نحوه تغذیه از جانوران بی‌مهره کفزی، ارتباط زیادی با آلاینده‌های موجود در بستر داشته و بنابراین گیرنده آلاینده‌های مختلف در محیط دریایی می‌باشند. از طرف دیگر کفشک‌ماهی تقریباً ساکن بوده و به این ترتیب این ماهی به عنوان گونه مناسب جهت پایش زیستی شناخته می‌شود (۱۰). کبد در ماهیان استخوانی اولین اندامی است که در فرآیند سمزدایی آلاینده‌ها شرکت می‌کند و مطالعات آزمایشگاهی بسیاری وجود تغییرات هیستوپاتولوژیک کبدی را در اثر گروه وسیعی از آلاینده‌های آلی و فلزات سنگین گزارش کرده‌اند (۱۱).

شاخص آسیب کبد برای هر یک از ماهی‌ها در مناطق نمونه‌برداری محسوبه شد. به این ترتیب که پس از بررسی لامها به هر اسلاید براساس نوع آسیب موجود، یک ارزش عددی (از ۰ تا ۶) داده شد. سپس این عدد در فاکتور امتیاز که بر حسب اهمیت پاتولوژیک آن آسیب محسوبه شده بود (جدول ۱)، ضرب شد. به این صورت برای هر یک از آسیب‌های مشاهده شده در هر اسلاید یک عدد بدست آمد که این اعداد با هم جمع گردید و به عنوان شاخص آسیب آن نمونه بیان شد (۲).

آسیب متوسط (۴): در صورتی که بین ۲۵ تا ۷۵ درصد سلول‌های کبدی درگیر بودند.

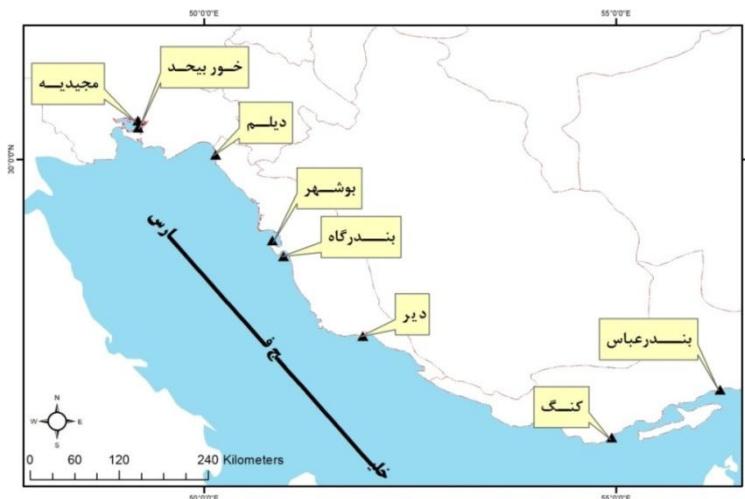
آسیب شدید (۶): در صورتی که بیشتر از ۷۵ درصد از سلول‌های کبدی درگیر بودند.

جهت مقایسه میزان وقوع آسیب‌های کبدی پس از بررسی مقطع کبد، براساس جدول ۱، یک عدد به هر نمونه داده شد که این عدد نشانگر شدت و نوع آسیب بود. در مواردی که چند نوع آسیب مشاهده شد، بزرگ‌ترین عدد محسوبه شده است (۱۱).

جدول ۱: گروه‌بندی آسیب‌های هیستوپاتولوژیک کبد در گونه‌های پهن و امتیازدهی آن (Lang و همکاران، ۲۰۰۶)

امتیاز	مرحله آسیب	آسیب شناسی	گروه‌بندی آسیب بافتی	
			عدم مشاهده آسیب	آسیب‌های غیراختصاصی
-	-	-	✓	تغییرات التهابی (گرانولوماتوز، اینفیلتریشن)
۱	خفیف	تغییرات دزتراتیو (نکروز انعقادی یا منفرد، آتروفی)	✓	
۲	متوسط	تغییرات تکثیری (رژتراتیو هپاتوسیت‌ها، فیبروز و هایپرپلازی مجرای صفرایی)		آسیب‌های غیراختصاصی
۳	شدید	افزایش مراکر ملانوماکروفاراز لپیدوزیز	✓ ✓	
۴	خفیف	چند شکلی هسته‌ها	✓	آسیب‌های توکسیکوپاتی
۵	متوسط	واکوئله شدن هیردوپیک (سلول‌های کبد/پانکراس)	✓	اوایله غیرنتوپلازی
۶	شدید	فسفولپیدوزیز هپاتوسیت‌ها دخول فیبریلار		
۷	خفیف	تغییرات تجمعی سلول‌ها (FCA)	✓	آسیب‌های پیش‌نتوپلازی
۸	متوسط	سلول شفاف	✓	
۹	شدید	واکوئله اوزنوتوفیلیک بازوپلیک مخاوط	✓ ✓ ✓ ✓	
آدنوم سلول‌های کبدی				
۱۰	خفیف	کلانژیوم		نتوپلاسم‌های خوش‌خیم
۱۱	متوسط	همانژیوم		
۱۲	شدید	آدنوم سلول‌های آسینی پانکراس آدنوم‌های دیگر	✓	
کارسینوم سلول‌های کبدی				
۱۳	خفیف	کلانژیوکارسینوم		نتوپلاسم‌های بد‌دخیم
۱۴	متوسط	کارسینوم سلول‌های آسینی پانکراس		
۱۵	شدید	همانژیوکارسینوم کارسینوم‌های دیگر		

٪: آسیب‌های گزارش شده در نمونه‌های مورد بررسی در این پژوهش

شکل ۱: ایستگاه‌های نمونه‌برداری کفشك ماهی در خلیج فارس

نتایج

بازوپلیلیک می‌شود. افزایش تعداد سلول‌های آپوپتوتیک، در کبد ماهی کفشك گرد مشاهده شد (شکل ۶).
نکروز/ دژنره شدن: انواع مختلفی از تغییرات نکروتیک و انحطاط معمولاً در کبد کفشك ماهی گرد مشاهده شده است. نکروز انعقادی به صورت یک منطقه مرکز اوزینوفلیلیک کمرنگ و هسته‌های متراکم تعریف می‌شود (شکل‌های ۷ و ۸). علاوه بر این، انحطاط چرب مشخص شد حضور از سلول‌های کبدی بسیار واکوئلیزه است (شکل ۹). فیبروزیس: فیبروز، مرحله پیشرفتی بیماری کبدی همراه با تکثیر فیبروبلاست‌ها و تجمع کلژنی بافت همبند، در کبد ماهی کفشك با حضور سلول‌های اوزینوفلیلیک دانه و بافت همبند چند لایه اطراف عروق خونی (فیبروز دور عروقی) مشاهده شد (شکل ۱۰). واکوئله شدن سلول‌های هپاتوسیت و هپاتوبانکراس در بافت کبد کفشك ماهی مشاهده شد. واکوئله شدن در اغلب موارد باعث فشرده شدن هسته به گوشه‌ای از سلول می‌گردد. (شکل‌های ۱۱، ۱۲ و ۱۳).

خونریزی: خونریزی در زیر کپسول گلیسون مشاهده شد که در این مورد خونریزی در بین سلول‌های هپاتوسیت هم دیده شد (شکل‌های ۱۴، ۱۵ و ۱۶).

آسیب‌های توکسیکوپاتی اولیه غیرنوپلازی اغلب با تکرار بالا در کبد کفشك ماهی گرد مشاهده شد. بیشترین آسیب‌های بافتی در این گروه چندشکلی هسته و واکوئله شدن بود. چندشکلی هپاتوسیت‌ها و هسته آن‌ها که منجر به ایجاد اشکال مختلف در بافت پارانشیم کبدی شده است در کبد کفشك

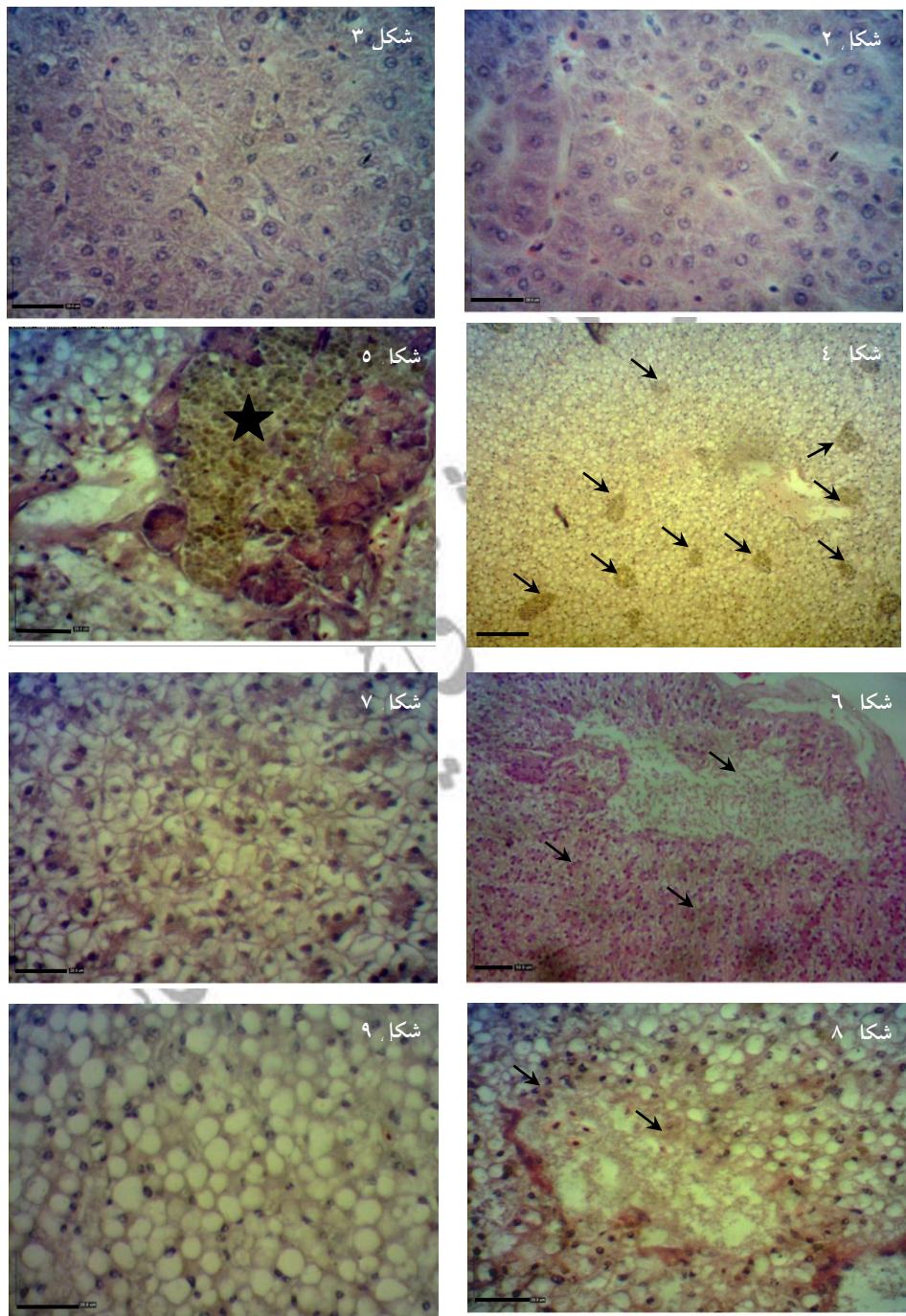
در بررسی‌های هیستوپاتولوژیک کبد ماهی کفشك گرد گروهی از آسیب‌ها گزارش گردید که در جدول ۱ خلاصه شده است. کبد کفشك ماهی در حالت نرمال شبیه به سایر گونه‌های ماهیان مشاهده شد. تنوع گستره‌های در نمای بافت‌شناسی هپاتوسیت‌ها وجود دارد که بیشتر به علت تفاوت در میزان واکوئله شدن و احتمالاً شرایط تغذیه‌ای و مرحله بلوغ می‌باشد. در نواحی رفنس و پاک در استان خوزستان، ایستگاه بیجد و در استان بوشهر، ایستگاه دیلم آسیب در بافت کبد مشاهده نشد (شکل‌های ۲ و ۳).

ضایعات غیراختصاصی و التهابی: در بررسی میکروسکوپی بافت کبد کفشك ماهی گرد تجمعات ملانوماکروفاز^۱ در شدت‌های مختلف مشاهده شد پراکندگی به دو صورت منفرد و گروهی در اطراف مجاري پانکراس و لابلای هپاتوسیت‌ها وجود داشت. در برخی مشاهدات این تجمعات توسط یک لایه از بافت همبند احاطه شده است. با توجه به تنوع رنگدانه‌ها و محتوای سلولی، MMs در بخش‌های رنگ‌آمیزی H&E در ظاهر از زرد تا قهوه‌ای دیده شد و در زیر رنگدانه‌ها هسته بازوپلیلیک قابل رویت بود (شکل‌های ۴ و ۵). آپوپتوز: آپوپتوز (مرگ برنامه‌ریزی شده سلول)، برخلاف نکروز، این آسیب با انحلال سلول‌های آسیب دیده مانع التهاب بیش از حد و اختلالات دیگر می‌شود. این آسیب منحصر به فرد در کبد کفشك ماهی مشاهده شد. به علت انقباض سلولی، سلول‌های آسیب دیده از سلول‌های پارانشیمی مجاور جدا شده هسته به صورت فشرده، تیره رنگ و

^۱- Melano macrophage centres

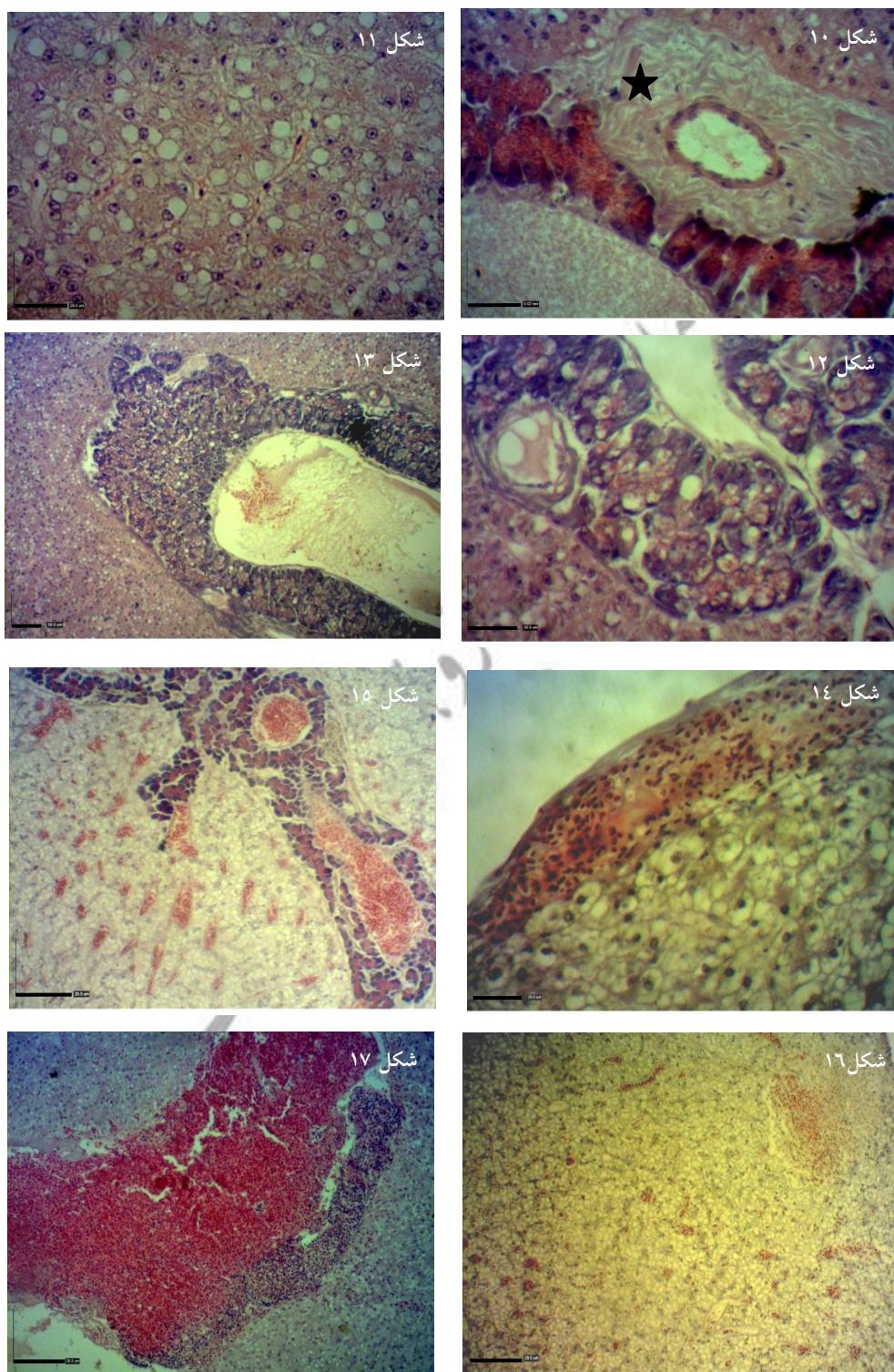
مشاهده شد. چندشکلی در هپاتوسیت‌ها و هسته آن‌ها باعث بهم ریختگی بافت پارانشیم کبد شده است (شکل‌های ۵، ۹ و ۱۱).

ماهی گزارش شده است. چندشکلی بیشتر به صورت تغییر در اندازه خود سلول کبدی و هسته آن گزارش شده است که تغییر در هسته رایج‌تر بود. سلول‌های آسیب دیده بزرگ‌تر بود و هسته با اندازه‌ای بیش از دو برابر اندازه هسته در حالت نرمال

شکل‌های ۲ تا ۹: تصاویر میکروسکوپ نوری بافت کبد کفشه کماهی گرد: ۳ و ۲ ساختار بافتی طبیعی کبد در منطقه پاک، ۵ و ۴: ملانوماکروفاژ (ستاره و فلش سیاه)، ۶. آپوپتوزیز (فلش سیاه)، ۸ و ۷. نکروز/دژنره شدن (فلش سیاه)؛ واکوئله شدن شدید. H&E. مقیاس: ۲۰: ۹، ۸، ۷، ۵، ۳، ۲؛ ۵۰: ۶، ۴؛ ۱۰۰: ۱۱.

شکل ۱۰ تا ۱۷: تصاویر میکر.سکوپ نوری بافت کبد کفشك ماهی گرد: ۱۰. فیبروزیز، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶. واکوئله شدن، ۱۷. خونریزی، ۱۸، تغییرات تعجی سلول ها
مقیاس: ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۲۰ میکرومتر و H&E، (FAC)

در این مطالعه است. مطالعه حاضر اولین تحقیق جامع در مورد تغییرات هیستوپاتولوژیک کبد ماهی کفشک گرد *Euryglossa orientalis* در آب‌های ساحلی شمال خلیج فارس است. اطلاعات بافت‌شناسی ماهی کفشک گرد راست گرد خلیج فارس بسیار محدود است و بنابراین باید مطالعه حاضر را به عنوان یک مطالعه پایه در نظر گرفت که می‌تواند در پایش این خلیج استفاده شود. آسیب‌های کبدی برای گونه‌های ماهیان پهن به صورت زیر تقسیم‌بندی شده است^(۹):

- آسیب‌های غیراختصاصی
- آسیب‌های اولیه توکسیکوپاتیک غیرنئوپلازی
- آسیب‌های پیش‌نئوپلاسمیک و تغییرات تجمعی سلول‌ها

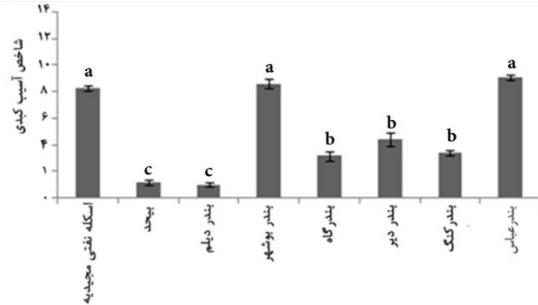
نکته جالب توجه در بررسی هیستوپاتولوژیک کبد ماهی کفشک گرد عدم وجود تومورهای خوش‌خیم و بدخیم بود و به طور کلی شیوع بالای تغییرات پاتولوژیک کبدی گزارش شد. هرچند در نواحی با استرس کمتر نظریه بندرنگه و بندر دیلم بافت کبد بدون ضایعه گزارش شد ولی در اکثر ایستگاه‌های مورد مطالعه آسیب‌های متعددی در کبد به صورت غیراختصاصی دیده شد. نظریه چنین نتایجی در یافته‌های سایر محققین در مورد کفشک ماهیان نیز در دریایی بالتیک نشان داده شده است^(۱۰).

در مطالعه حاضر انواع تغییرات نکروتیک و دزنتیک و فرایندهای دزتراتیو مرتبط با ذخیره‌سازی بیش از حد چربی مشاهده شد. در اغلب موارد، ضایعات نکروزی به میزان کم و در محدوده نرمال مشاهده شد. اما در بعضی موارد، کل بافت کبد دچار نکروز شده و کارکرد کبد تحت تاثیر قرار گرفته بود^(۱۱). در مورد ارتباط تجمع ماکروفازها و افزایش سن ماهی بحث وجود دارد^(۱۲)، ولی مطالعات اخیر ارتباطی بین افزایش میزان تجمع ماکروفازی با آلاینده‌های موجود در رسوبات نشان داده است^(۸).

در گونه‌های وحشی ماهی، مانند کفشک ماهیان، میزان واکوئله شدن هپاتوسیت‌ها به میزان زیادی به سیکل تولید مثالی و در دسترس بودن غذای کافی مرتبط است^(۷). در مطالعه حاضر، در واکوئله شدن کامل بافت کبد به دو صورت واکوئله‌های ریز و درشت در برخی ایستگاه‌ها مشاهده شد. در بعضی موارد بافت کبد دارای نکروز چربی بود و واکوئله‌ها در اندازه‌های مختلف در بافت کبد مشاهده شد. این آسیب پاتولوژیک ناشی از متابولیسم ناقص چربی‌ها در حضور گزنبیوتیک‌ها ایجاد می‌شود^(۴) و^(۱۳).

یکی از آسیب‌های پره نئوپلاسمی تجمع و تمرکز تغییرات سلولی^(۱) (FCA) بود که در کبد کفشک ماهی گرد به شکل یک تجمع گسسته از سلول‌های کبدی با ظاهر بافت‌شناسی متفاوت از نظر مورفولوژی و رنگ‌پذیری در مقایسه با سلول‌های مجاور خود مشاهده شد. سلول‌های کبدی در FCA به شکل بازویلیک، اسیدوفیلیک و یا شفاف شده مشاهده شدند (شکل ۱۷). نئوپلاسم نه به صورت خوش‌خیم و نه بدخیم در نمونه‌های کبد مورد مطالعه مشاهده نشد.

میانگین شاخص آسیب‌های کبدی در ایستگاه‌های مورد مطالعه در شکل ۱۸ خلاصه شده است. میانگین این شاخص در نواحی کنار تاسیسات نفتی نظیر بندر عباس و بوشهر بیشتر از نواحی دور از تاسیسات گزارش گردید. براساس نتایج حاصل از آنالیز HAI، مقدار این شاخص در ایستگاه‌های اسکله نفتی مجده، بوشهر و بندر عباس به‌طور معنی‌داری از سایر ایستگاه‌ها بیشتر بود ($p < 0.05$)، ولی اختلاف معنی‌داری میان HAI این سه ایستگاه وجود نداشت ($p > 0.05$). همچنین مقدار HAI در ایستگاه‌های بیجد و دیلم اختلاف معنی‌داری را نشان نداد ($p > 0.05$) (شکل ۱۸).

و این احتمال را مطرح ساختند که مرحله پیشرفتی تغییرات تجمعی سلول‌ها تشکیل تومور است. بررسی‌های گذشته میزان بالای شیوع FCA را در کبد ماهیان مناطق آلوده در سواحل آمریکای شمالی (۱۵)، در خلیج‌های انگلستان (۱۲) و دریای بالتیک (۱۱) نشان داده‌اند. در مقابل تعدادی از مطالعات نیز شیوع پایین FAC را گزارش کرده‌اند، به عنوان مثال در مارماهی فقط یک مورد گزارش شده‌است (۱۶). در بررسی اخیر نیز در مورد کفشدگرد ماهی گرد (*Euryglossa orientalis*) تومورهای کبدی خوش‌خیم یا بدخیم مشاهده نشد. اما وجود FAC در ۴ ایستگاه مشاهده شد. مطالعات دیگر بر روی ماهیان پهنه نشان داده است که در گروه‌های سنی جوان ندول‌های نئوپلاسمیک کبدی نسبت به گروه‌های سنی بالاتر کمتر بود (۱۴، ۱۷ و ۱۹) و این نتایج در بررسی اخیر بر روی کفشدگرد ماهی نابلغ نیز تایید شد. دلیل دیگر برای عدم گزارش نئوپلاسم کبدی، با مطالعه بر روی کفشدگرد ماهی ارائه شده است. Myers و همکاران (۱۹۹۸) شیوع پایین FAC و فقدان آسیب‌های نئوپلاسمیک را در این ماهی گزارش کردند. پژوهشگران با استناد به مطالعاتی که بر آنزیم‌های سمزدایی کبدی و غلظت‌های بیان شده انجام گرفته، مشخص کردند القاء سیتوکروم P450 و افزایش فعالیت آنزیم EROD در کفشدگرد ماهی و sole انگلیسی افزایش یافته است. در نتیجه افزایش آنزیم‌های سمزدایی باعث افزایش مقاومت کبد در مقابل ترکیبات سرطان‌زاibi نظیر PAH‌ها می‌باشد. در مطالعه اخیر نیز افزایش فعالیت آنزیم EROD در نتیجه القاء سیتوکروم P450 مشاهده شد و می‌توان نتیجه گرفت که شیوع بسیار پایین FAC و عدم مشاهده تومورهای خوش‌خیم و بدخیم کبدی به دلیل فعالیت سمزدایی مطلوب کبد کفشدگرد ماهی گرد است.

نتایج به دست آمده در تحقیق حاضر، اهمیت روزافزون مطالعات هیستوپاتولوژیک را در برنامه‌های ارزیابی محیط زیست دریایی تقویت می‌کند. پارامترهای هیستوپاتولوژیک در کنار سایر روش‌ها به عنوان ابزارهایی برای ارزیابی دقیق‌تر کیفیت محیطی منطقه مورد مطالعه در برنامه‌های ارزیابی محیطی به کار می‌روند (۷).

تشکر و قدردانی

در پایان لازم می‌داند از مسؤولین محترم شیلات استان خوزستان، بوشهر و هرمزگان که در نمونه‌برداری کمک به سزاپایی کردند و گروه زیست‌شناسی دریا دانشگاه علوم و فنون دریایی

در بخش مطالعه میکروسکوپی این پژوهش آسیب‌های التهابی غیراختصاصی که می‌تواند تحت تاثیر عوامل استرس‌زای انسانی در کبد کفشدگرد ماهی گرد ایجاد شود، جمع‌آوری و معرفی شده است (اشکال ۱ تا ۱۶)؛ هرچند این احتمال وجود دارد که این آسیب‌ها در اثر فاکتورهای زنده و غیرزنده طبیعی ایجاد شده باشند (۳). وجود ارتباطی علت و اثر بین آلاینده‌ها و ضایعات توکسیپاتیک غیرنئوپلاستیک اثبات شده است و به عنوان نشانگر تأثیرات آلاینده‌ها استفاده می‌گردد (۱۶).

چندشکلی در هسته^۱ یکی از آسیب‌هایی است که در اثر مواجه به هیدروکربن‌های آروماتیک حلقوی PAH‌ها ایجاد می‌شود (۱۳) و بررسی‌ها نشان داده این عارضه می‌تواند پیش زمینه تغییرات نئوپلاستیک می‌باشد. چند شکلی هسته توسط تعداد زیادی از محققین بررسی شده است. شیوع پایین این عارضه توسط Stehr و همکاران (۲۰۰۳) بر روی ماهی در کفشدگرد ماهی خلیج انگلستان (*Pleuronectes vetulus*) از بندرگاه ونکوور کانادا و همچنان در کفشدگرد ماهی دریای بالاتر گزارش شده است (۱۵). میزان وقوع بالاتر در کفشدگرد ماهی خلیج انگلستان (*Platichthys flesus*) بررسی شده که در حدود ۷۰ درصد در خلیج Clyde ثبت شده است (۱۲). نتایج بررسی‌های مشابه توسط Stentiford و همکاران (۲۰۰۳) در مورد مارماهی خلیج انگلستان (*Zoarces viviparus*) مشابه نتایج کفشدگرد ماهی (*Platichthys flesus*) آن منطقه بود (۱۶). Fricke و همکاران (۲۰۱۲) بر روی مارماهی (*Zoarces viviparus*) دریای بالاتر در هسته سلول‌های کبدی شیوع بیشتری نسبت به کفشدگرد ماهی دریای بالاتر دارد (۹). علت این مساله توانایی پلی‌مورفیسم در هسته سلول‌های کبدی شیوع بیشتری نسبت به فاکتورهای مختلف ماهی نسبت به تحمل آلاینده‌ها و سایر فاکتورهای محیطی است. در مطالعه حاضر نیز چندشکلی هسته مشاهده شد که احتمالاً به علت آلودگی نفتی بالای خلیج فارس می‌باشد. شاخص آسیب بافتی در ایستگاه‌های مجاور تاسیسات نفتی (اسکله نفتی مجیدیه، بوشهر و بندرعباس) اختلاف معنی داری با ایستگاه‌های دور از تاسیسات نفتی (بیحد و دیلم) نشان داد (۰/۰۵ p>).

در مقابل شیوع بالای آسیب‌های غیراختصاصی و توکسیپاتیک غیرنئوپلاستیک کبدی، ضایعات پرنئوپلاستیک (تغییرات تجمعی سلول‌ها،^۲ FCA) و نئوپلاستیک (تومورهای خوش‌خیم و بدخیم) بسیار نادر هستند. Myers و همکاران (۱۹۸۷) بحثی را در ارتباط با نقش FCA در سلطان انجام داده

^۱-Polymorphism or pleomorphism

^۲- Foci of cellular alternation

خرمشهر تشكیر و قدردانی به عمل آید.

منابع

8. Fournie, J.W.; Summers, J.K.; Courtney, L.A.; Engle, V.D. and Blazer, V.S., 2001. Utility of splenic macrophage aggregates as an indicator of fish exposure to degraded environments. Journal of Aquatic Animal Health. Vol. 13, No.2, pp: 105-116.
9. Fricke, N.F.; Stentiford, G.D.; Feist, S.W. and Lang, T., 2012. Liver histopathology in Baltic eelpout (*Zoarces viviparus*), a baseline study for use in marine environmental monitoring. Marine Environmental Research. Vol. 82, pp: 1-14.
10. Goksøyr, A.; Beyer, J.; Egaas, E.; Grøsvik, B.E.; Hylland, K.; Sandvik, M. and Skaare, J.U., 1996. Biomarker responses in flounder (*Platichthys flesus*) and their use in pollution monitoring. Marine Pollution Bulletin. Vol. 33, No. 1-6, pp: 36-45.
11. Lang, T.; Wosniok, W.; Baršienė, J.; Broeg, K.; Kopecka, J. and Parkkonen, J., 2006. Liver histopathology in Baltic flounder (*Platichthys flesus*) as indicator of biological effects of contaminants. Marine pollution bulletin. Vol. 53, No. 8, pp: 488-496.
12. Lyons, B.P.; Stentiford, G.D.; Green, M., Bignell, J.; Bateman, K.; Feist, S.W.; Goodsir, F.; Reynolds, W.J. and Thain, J.E., 2004. DNA adducts analysis and histopathological biomarkers in European flounder (*Platichthys flesus*) sampled from UK estuaries. Mutation Research/Fundamental and Molecular Mechanisms of Mutagenesis. Vol. 552, No. 1-2, pp: 177-186.
13. Mikaelian, I.; de Lafontaine, Y.; Ménard, C.; Tellier, P.; Harshbarger, J.; and Martineau, D., 1998. Neoplastic and nonneoplastic hepatic changes in Lake Whitefish (*Coregonus clupeaformis*) from the St. Lawrence River, Quebec, Canada. Environmental health perspectives. Vol. 106, No. 4, pp: 179-183.
14. Myers, M.S.; Johnson, L.L.; Hom, T.; Collier, T.K.; Stein, J.E. and Varanasi, U., 1998. Toxicopathic hepatic lesions in subadult English sole (*pleuronectes vetulus*) from Puget Sound, Washington, USA: Relationships with other biomarkers of contaminant exposure. Marine Environmental Research. Vol. 45, No. 1, pp: 47-67.
15. Stehr, C.; Johnson, L. and Myers, M., 1998. Hydropic vacuolation in the liver of three species of fish from the US West Coast: lesion description and risk assessment associated with contaminant exposure. Diseases of aquatic organisms. Vol. 32, No. 2, pp: 119-135.
1. Agius, C. and Roberts, R., 2003. Melano macrophage centres and their role in fish pathology. Journal of Fish Diseases. Vol. 26, No. 9, pp: 499-509.
2. Bernet, D.; Schmidt, H.; Meier, W.; Burkhardt-Holm, P. and Wahli, T., 1999. Histopathology in fish: proposal for a protocol to assess aquatic pollution. Journal of Fish Diseases. Vol. 22, No. 1, pp: 25-34.
3. Bucke, D. and Feist, S., 1993. Histopathological changes in the livers of dab, *Limanda limanda* (L.), Journal of Fish Diseases. Vol. 16, No. 4, pp: 281-296.
4. Costa, P.M.; Diniz, M.S.; Caeiro, S.; Lobo, J.; Martins, M.; Ferreira, A.M.; Caetano, M.; Vale, C.; DelValls, T.Á. and Costa, M.H., 2009. Histological biomarkers in liver and gills of juvenile *Solea senegalensis* exposed to contaminated estuarine sediments: A weighted indices approach. Aquatic Toxicology. Vol. 92, No. 3, pp. 202-212.
5. Dabrowska, H.; Ostaszewska, T.; Kamaszewski, M.; Antoniak, A.; Napora-Rutkowski, I.; Kopko, O.; Lang, T.; Fricke, N.F. and Lehtonen, K.K., 2012. Histopathological, histomorphometrical, and immunehistochemical biomarkers in flounder (*Platichthys flesus*) from the southern Baltic Sea, Ecotoxicology and Environmental Safety. Vol. 78, No. 0, pp: 14-21.
6. De Astarloa, J.M.D. and Munroe, T.A., 1998. Systematics, distribution and ecology of commercially important paralichthyid flounders occurring in Argentinean-Uruguayan waters (Paralichthys, Paralichthyidae). An overview. Journal of Sea Research. Vol. 39, No. 1-2, pp: 1-9.
7. Feist, S. W.; Lang, T.; Stentiford, G. and Köhler, A., 2004. Biological effects of contaminants: Use of liver pathology of the European flatfish dab (*Limanda limanda* L.) and flounder (*Platichthys flesus* L.) for monitoring, ICES techniques in marine environmental sciences. Vol. 38, pp: 1-43.

16. Stentiford, G.D.; Longshaw, M.; Lyons, B.P.; Jones, G.; Green, M. and Feist, S.W., 2003. Histopathological biomarkers in estuarine fish species for the assessment of biological effects of contaminants. Marine Environmental Research. Vol. 55, No. 2. pp: 137-15.
17. Stentiford, G.; Bignell, J.; Lyons, B.; Thain, J. and Feist, S., 2010. Effect of age on liver pathology and other diseases in flatfish: implications for assessment of marine ecological health status. Marine Ecology Progress Series. Vol. 411, pp: 215-230.
18. Van Dyk, J.C.; Pieterse, G.M.; and van Vuren, J.H.J., 2007. Histological changes in the liver of *Oreochromis mossambicus* (Cichlidae) after exposure to cadmium and zinc. Ecotoxicology and Environmental Safety. Vol. 66, No. 3. pp: 432-440.
19. Vethaak, A. and Wester, P., 1996. Diseases of flounder *Platichthys flesus* in Dutch coastal and estuarine waters, with particular reference to environmental stress factors. II. Liver histopathology. Diseasea of Aquatic Organisms. Vol. 26, pp: 99-116.
20. Yasemi, M.; Keyvan, A.; Falahatkar, B.; Farzin, G.M.; Sharifpour, I.; Oufi, F.; Vosoughi, G.H. and Ahmadi, M., 2008. Pleuronectiformes species identification along the Iranian coastline of the Persian Gulf. Iranian Journal of fisheries sciences. Vol. 7, No. 2. pp: 103-120.

Histopathological studies on liver of *Euryglossa orientalis*, in coastal areas of the northern Persian Gulf

- **Azadeh Atabati***: Department of Marine Biology, Faculty of Marine Science, Khorramshahr Marine Science and Technology University, P.O.Box: 669, Khorramshahr, Iran
- **Ahmad Savari**: Department of Marine Biology, Faculty of Marine Science, Khorramshahr Marine Science and Technology University, P.O.Box: 669, Khorramshahr, Iran
- **Abdolali Movahedinia**: Department of Marine Biology, Faculty of Marine Science, Khorramshahr Marine Science and Technology University, P.O.Box: 669, Khorramshahr, Iran
- **Rahim Abdi**: Department of Marine Biology, Faculty of Marine Science, Khorramshahr Marine Science and Technology University, P.O.Box: 669, Khorramshahr, Iran

Received: December 2013

Accepted: February 2014

Keyword: *Euryglossa orientalis*, North of Persian Gulf, Biological effects of contaminants

Abstract

The use of liver histopathology in various fish species as a biomarker in marine monitoring programs to assess the biological effect of exposure to contaminants is well established although the *Euryglossa orientalis* has repeatedly been recommended as an appropriate bioindicator for monitoring purposes in the Persian Gulf, information on histopathological liver alterations of this species is scarce. In order to obtain an overview, a total of 80 flounder, collected in the period between winter 2011 and summer 2012 from 7 sampling sites distributed over north of the Persian gulf, were histologically analyzed. Liver lesions were recorded and classified according to established liver lesion categories. A high prevalence of non-specific and early toxicopathic non-neoplastic hepatic lesions was recorded. In contrast, pre-neoplastic lesions were observed only in some cases and neoplastic changes were absent. Indices of liver tissue damage in *Euryglossa orientalis* Eskelehd Nafty Majidieh, Bushehr and Bandar Abbas significantly higher than other stations ($p<0.05$). The results revealed that the observed alterations may indicate effects of environmental stressors including contaminants. The results of the present study, thus, support the application of *Euryglossa orientalis* liver histopathology in environmental monitoring.

